

โดย เอ็ดเดอร์
เวียร์ พี. สแตนพิลล์
แห่งโคออร์มิสวากเจ็ดสิบ

แกะและเมฆบาล ของพวกเขา

“พระยาห์เวห์ทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้าดุจเลี้ยงแกะ”
(สดุดี 23:1)

ผมเติบโตที่ฟาร์มปศุสัตว์ในรัฐมอนแทนา สหรัฐอเมริกา เรามีแกะประมาณ 300 ตัวในฟาร์มด้วย คุณแม่ผมเลี้ยงแกะเหล่านั้นเพื่อเก็บเงินไว้สำหรับงานเผยแผ่ของเรา

งานของเราคือต้องดูแลลูกแกะที่ไม่มีแม่ดูแลพวกมัน เมื่อแกะมีลูกมากกว่าหนึ่งตัว บางครั้งมันไม่ดูแลลูกแกะของมันทุกตัว ผมจึงดูแลลูกแกะพวกนั้น มีลูกแกะประมาณ 5 ถึง 10 ตัวในแต่ละปี

ทุกวัน ผมจะขับรถสีน้ำเงินคันเล็กของเราที่เรียกว่ารถเต่าโพล์สวาเคนไปที่ทุ่งและบีบแตร จากนั้นผมก็เปิดประตูรถ ไม่ว่าลูกแกะเหล่านั้นจะอยู่ตรงไหนในทุ่ง พวกมันจะมาทันที พวกมันรู้จักเสียงรถโพล์สวาเคน

คันเก่านั้น พวกมันจะโดดเข้ามาในด้านหลังของรถ ผมจะขับพาพวกมันไปโรงนาและให้อาหารพวกมัน

เราเป็นเหมือนลูกแกะเล็กๆ เหล่านั้น เราอยู่ในสถานที่ที่ต่างกันและมีความท้าทายต่างกันในชีวิตเรา แต่พระเยซูทรงเอื้อมมาหาเราแต่ละคน เราสามารถเรียนรู้ที่จะฟังสุรเสียงของพระองค์ เราสามารถหันไปหาพระองค์เพื่อความอุ่นใจและความปลอดภัย เราจะรู้สึกว่าคุณพระองค์และพระบิดาบนสวรรค์ทรงรักเรา

ขณะที่ผมมองไปที่พระเยซูในฐานะพระเมฆบาลในชีวิตผม ชีวิตของผมเปลี่ยนไป เมื่อเราวางชีวิตเราในพระหัตถ์ของพระผู้ช่วยให้รอด เราจะรู้สึกถึงความรักของคุณพระองค์และเรียนรู้ที่จะวางใจพระองค์ ●

จากการสัมภาษณ์กับคริสตินา ครอสแลนด์

